

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 3ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2000

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΤΕΜΙΑΔΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

‘Ο ‘Ακαδημαϊκός κ. **Νικόλαος Ματσανιώτης** λέγει τὰ ἐξῆς:

Στὸ εὐγενὲς ἄθλημα τῆς περίθαλψης καὶ θεραπείας τῶν ἀσθενῶν μὲ AIDS τὸ ἱατρικὸ σῶμα τῆς χώρας μας πέτυχε ἐπιδόσεις ποὺ τὰ τιμοῦν. Πρωταθλητὲς ὅμως ὑπῆρξαν ὀλίγιστοι. Πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν θεωρῶ τὸν κ. Γεώργιο Σαρόγλου. Τὰ πρωτεῖα δὲν ἔχουν συγκριτικὸν χαρακτήρα ὅταν ἀφοροῦν ἐννοίες ὅπως ἡ ἀφοσίωση καὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄρρωστο ὡς πρόσωπο, ἡ αὐταπάρνηση καὶ ἡ ἀνιδιοτέλεια. ‘Όταν ὅμως αὐτὰ συνδυάζονται μὲ χαλκέντερη ἐργατικότητα καὶ τέλεια γνώση καὶ τῆς ἐλάχιστης πτυχῆς τοῦ δυναμικὰ ἐξελισσόμενου ἐπιστημονικοῦ πεδίου τῆς ἐπίκτητης ἀνθρώπινης ἀνosoανεπάρκειας, ὁ δημόσιος ἔπαινος εἶναι δικαιολογημένος.

‘Η Α΄ Παθολογικὴ Κλινικὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔχει καταξιωθεῖ στὴ συνείδηση τοῦ ἱατρικοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινοῦ ὡς κάλλιστη μονάδα περίθαλψης τοῦ ἀρρώστου μὲ AIDS. ‘Η ὑποδειγματικὴ λειτουργία της ὀφείλεται κυρίως στὸ Διευθυντὴ της κ. Γ. Σαρόγλου, ἀλλὰ ἐξίσου ἔπαινος ἀνήκει καὶ στοὺς συνεργάτες του. ‘Εκφραση τοῦ ὁμαδικοῦ αὐτοῦ πνεύματος συνεργασίας καὶ προσφορᾶς ἀποτελεῖ καὶ τὸ σύγγραμμα, τὸ ὁποῖο μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ σᾶς παρουσιάζω «*AIDS/HIV Κλινικὴ Προσέγγιση καὶ θεραπεία*», ὑπὸ κ. Γ. Σαρόγλου, Α. Λιονῆ, Π. Ποταμούση καὶ Θ. Γεωργίου, ‘Ιατρικὲς ‘Εκδόσεις Π. Χ. Πασχαλίδη, ‘Αθήνα 1999, σ. 618.

Πρόκειται γιὰ ἔργο πλήρες ποὺ καλύπτει διεξοδικὰ καὶ ἐπαγωγικὰ κάθε πτυχὴ μιᾶς λογενοῦς λοιμώξεως ποὺ δὲν ἀφήνει ἀλώβητο, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, κανένα ἰστό, κανένα ὄργανο καὶ κανένα σύστημα τοῦ ἀνθρώπινου ὁργανισμοῦ. Μοριακὴ βιολογία, ἐπιδημιολογία, κλινικὴ καὶ ἐργαστηριακὴ διάγνωση περιγράφονται καὶ διαπλέκονται σὲ ἄρμονικὸ σύνολο καὶ δημιουργοῦν τὸ ἀναγκαῖο ὑπόστρωμα γιὰ τὴν κατανόηση κάθε ἐκδηλώσεως τῆς πολυσυστηματικῆς αὐτῆς νόσου.

Ἡ μεγαλύτερη ὅμως δύναμη καὶ ἀρετὴ τοῦ συγγράμματος βρίσκεται στὸ συνεχῶς ἐξελισσόμενο καὶ μεταβαλλόμενο, συνεπῶς στὸ πιὸ δύσκολο πεδίο, στὴ θεραπεία τοῦ AIDS.

Ἡ περιγραφή τῶν φαρμάκων καὶ τῆς κινητικῆς τους, ὁ ἀκριβὴς τρόπος δράσεως, οἱ παρενέργειες, ὁ τρόπος χορηγήσεως καὶ κυρίως οἱ κατάλληλοι συνδυασμοὶ ἔχουν αὐτοτέλεια ποὺ τὰ διαχωρίζει πολὺ ἀπὸ τὴ συνήθη θεραπευτικὴ τους χρησιμότητα. Εἶναι ἡ μεγάλη προσωπικὴ πείρα τῶν συγγραφέων ποὺ κάνει τὴ διαφορὰ καὶ ἀναδεικνύει τὰ 15 κεφάλαια τὰ ὁποῖα εἶναι ἀφιερωμένα στὴ θεραπεία ὅχι ἀπλῶς μοναδικὰ στὴν ἐλληνικὴ βιβλιογραφία, ἀλλὰ ὑποδειγματικὰ πρότυπα ποὺ ἀντέχουν στὴν ὁποιαδήποτε σύγκριση μὲ τὰ πλέον αὐστηρὰ διεθνῇ κριτήρια.

Ἡ ἀδυναμία ἐκρίζωσης τοῦ ἰοῦ ποὺ προκαλεῖ τὴν ἐπίκτητη ἀνθρώπινη ἀνοσοανεπάρκεια (HIV) παρὰ τίς τεράστιες προσόδους τῆς σύγχρονης θεραπευτικῆς, ἐπιβάλλει τὴν ισόβια χορήγηση ἀντιρετροϊκῶν φαρμάκων. Εἶναι φυσικὸ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀνακύπτουν προβλήματα ἀντοχῆς τοῦ ἰοῦ ποὺ καθιστοῦν ἀναπόφευκτη τὴν ἀλλαγὴ τῶν συνδυασμῶν τῶν φαρμάκων αὐτῶν. Πολὺ σημαντικὸ εἶναι καὶ τὸ πρόβλημα τῆς μὴ πιστῆς συμμόρφωσης τῶν ἀσθενῶν στὰ διάφορα θεραπευτικὰ σχήματα, ποὺ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν ἰατρὸ νὰ ἐπιστρατεύει ὅλη του τὴν ἱατρικὴ τέχνη, τὴν ικανότητα ἐπικοινωνίας καὶ πειθοῦς ὥστε νὰ ἐπιτύχει τὸ κάλλιστο θεραπευτικὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ ἐπιτυχὴς θεραπευτικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ AIDS ἔχει βελτιώσῃ τὴν ποιότητα ζωῆς χιλιάδων ἀσθενῶν σὲ βαθμὸ ποὺ ἔχει κυριολεκτικὰ μεταμορφώσῃ τοὺς χθесινοὺς ἀπόκληρους τῆς κοινωνίας σὲ ἐνεργοὺς πολίτες τῆς.

Τὸ σύγγραμμα αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο σὲ κάθε ἰατρὸ ὅχι μόνον γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ ἐπάρκεια τὸν πάσχοντα ἀπὸ τὴν ἐπίκτητη ἀνθρώπινη ἀνοσοανεπάρκεια, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ πληροφορηθεῖ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἱστορικὴ ἐξέλιξη μιᾶς μοναδικῆς λοιμώδους νόσου ποὺ σφράγισε τὴ μοίρα ἑκατομμυρίων συνανθρώπων μας.